

Christians mor er død – punktum

Christian Grønnes nye fotoudstilling 'Punktum' sætter fokus på altings foranderlighed og forgængelighed – fra det helt nære som morens død til jordens undergang langt ude i fremtiden. Udstillingen havde fernisering 6. november 2020 og kan ses efter aftale et år frem.

af Gunilla Sommer, fagjournaliststuderende

Christian er klar til at tage imod gæsterne. Eller rettere: Det blev han kl. 16.05 – 5 minutter efter ferniseringen officielt startede. Christian har dækket op med chips, gulerodsstave, dip, Albani-øl og rødvin. Tryksværten er stadig våd på det sidste print, og det hænger på en anden måde end oprindeligt tænkt, "men jeg fik da i det mindste ryddet op" siger han med et smil.

Det første, der møder gæsterne i Christians entre, som også er udstillingens første rum, er et ungdomsfoto af Christians mor med et levende lys foran. Den unge pige har en fin hvid skjorte på og smiler sorgløst til beskueren. Man genkender Christians træk og krøllede hår.

Farvel

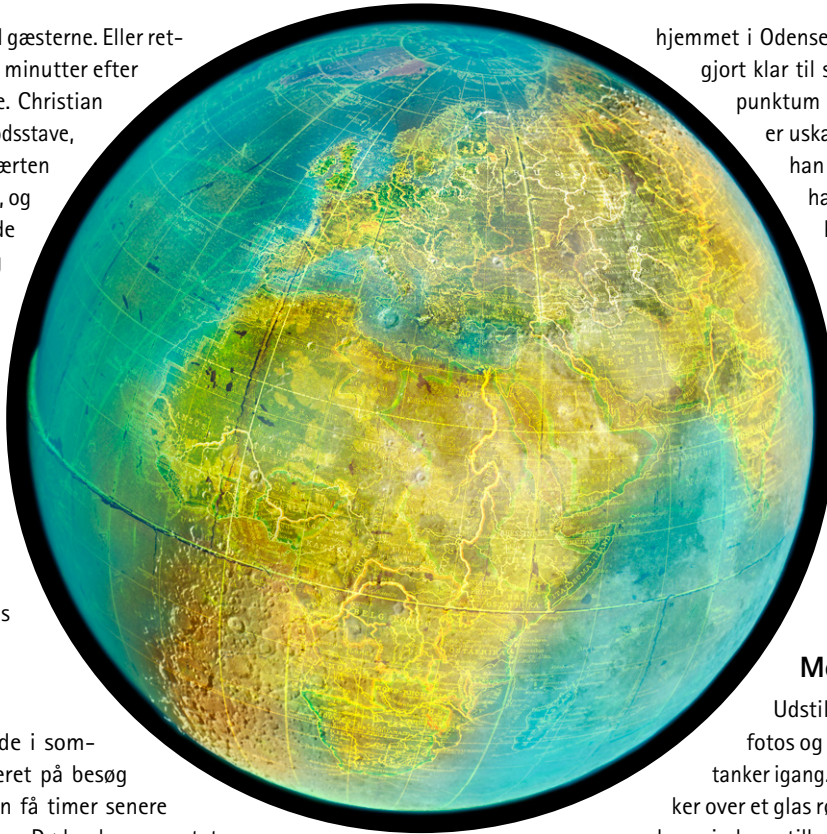
Christians mor Katharine døde i sommers. Christian havde lige været på besøg på Svendborg Sygehus, da hun få timer senere gik bort efter en hofteoperation. Døden kom uventet, så Christian og resten af familien fik ikke sagt farvel. Christian var den sidste, der så moren i live. Mellem dødsøjeblikket og begravelsen oplevede Christian, at han mødte hende som en tåget skikkelse i stuen og som en mærkbar tilstedeværelse i hendes soveværelse. Christian fortæller om oplevelserne næsten konstaterende. Han har ikke en pointe, men præsenterer dem snarere som brikker i hans forsøg på at skabe et samlet billede af moren. Brikker, som er ligeværdig med de minder, filmklip, fotos og lydoptagelser, han også har med hende.

Moren holdt op med at opsøge Christian efter begravelsen. Præsten var hendes egen bror, og i hans tale fyldte søsterens gode humør og lyse sind meget. Det er ikke de sider af moren, Christian husker bedst, men det er de sider, han gerne vil mindes.

Fernisering og mindestue

Christian er uddannet fotograf, men laver mest videoproduktioner. Christian holder liv i sin drøm om at leve som kunstfotograf ved hvert år at udstille nye fotos i sin lejlighed og invitere til fernisering. I år inspirerede morens død til en udstilling om det at sætte punktum, når noget er slut, og noget andet må begynde. Udstillingens tre dele refererer alle til udstillingen titel 'Punktum': I entreen og køkkenet handler udstillingen om moren. I stuen har Christians linse fastfrosset et oprørt hav i et punktum, som måske var tilfældigt. Og i arbejdsværelset berører Christian med sine farvestrålende fotos af planeter spørgsmål om jordens endeligt og menneskets rolle i den proces.

Christian vipper lampen over spisebordet, så lyset falder på et foto, hvor han selv optræder som en tåget figur i en lang fordelingsgang i barndoms-

hjemmet i Odense. Billedet er taget, da huset var gjort klar til salg. Nu er det solgt – endnu et punktum er sat. Selvom Christian bevidst er uskarp på billedet, så kan man se, at han er nøgen. Christian forklarer, at han ved at være nøgen vil fremhæve, at man i sidste ende ikke kan løbe fra at være den man er. Man kan ikke gemme sig, når den tid kommer, hvor der skal sættes punktum.

Alligevel prøver Christian at manipulere med sine egne minder om sin mor, som han på mange måder havde et svært forhold til:

"Hun har fyldt meget negativt i mange år, men det var jo egentligt ikke hendes intention."

Mor på godt og ondt

Udstillingen er ikke stor, men de 14 fotos og videoinstallationer sætter store tanker igang. Et par gæster sætter sig og snakker over et glas rødvin i Christians stue. Da kun to gamle veninder er tilbage, henter Christian en skål med chips og sætter sig hos dem. Den ene veninde kendte Christians mor og mindes hendes svingende humør. Selvom tabet af moren stadig er nyt for Christian, bliver han ikke synligt påvirket af de temmelig bramfrie historier om hendes mindre flatterende sider.

Christian lægger heller ikke skjul på, at han også selv oplevede morens negative sider med mange bekymringer, hysteriske anfald og bratte humørskift. Men han vil også huske en anden side af moren, for humørskiftene gav plads til en mor, der sang, kærligt passede sin demente mand og engagerede sig i sine nære og i sine roser.

Med videoen, hvor moren synger blidt og stille, og med billederne af moren som ung, barndomshjemmet og en af morens elskede roser håber Christian at kunne finde fred med sine minder om sin mor:

"Da jeg hængte billedet af min mor op i gård, så tænkte jeg, at det egentligt var meget fedt at få hende op at hænge."

Fra død til fødsel

Da veninderne vil gå og tager deres tøj fra knagerækken, spørger den ene til den hagesmæk, som hænger alene tilbage. Den fandt Christians søster i barndomshjemmet, da de fire søskende tømte det. Nu venter Christian på en lejlighed til at give hagesmækken til sit første barnebarn, som blev født kort tid efter morens død:

"Min mor er død, og der er sat et punktum. Men jeg har også fået et barnebarn. Efter et punktum kommer der noget nyt."